

શ્રી
પાયમાલીનો પહ્લો
યાને
દુર્ગુણનો દરીયો.

છપાવી પ્રસિદ્ધ કતા
મહેસા મામેકલાલ રામસહાય કલાલ.
મહેમદાવાદ—[ગુજરાત].

આવૃત્તિ પહેલી. પ્રત ૨૦૦૦ સને ૧૯૧૫

મદાવાદ—ખાડીઆ—કચ્છીચરતી પાળામાં, ધા “જ્ઞાનવર્ધક”
પ્રી. પ્રેસમાં આદીતલાલ ન્યાલચંદ દોશીએ છાપ્યું.

કૌમલ ૦-૦-૦

સેલ એજન્ડા
સેલ એજન્ડા

વહેપારી એજન્ડા

કનૈયાલાલ એન્ડ કંપનીની
જગપ્રસિદ્ધ સેવા

જુલાખની ગોળીઓ

આખા હિંદુસ્તાનના જુદા જુદા ભાગોમાં જેની તારીફ
રહેલી છે. પણ દવાખાનામાં પણ વપરાય છે હજારો સરકારી
તે ઉત્તમ સિદ્ધ થયેલી છે. આ ગોળીમાં કાંઈ પણ હેરી દવા
ખવામાં આવતી નથી. બાળકને પણ ગુપ્તથી અપાય છે. ન
આખા હિંદુસ્તાનમાં હમોએજ પહેલ્યરહેલી બનાવેલી છે માટે ન
માદથી સાગ્રમ રહેયું. દરેક વીનાયત્તી દવાની દુકાને મળશે.

સુચીપત્ર મંગાવો. પત્રવ્યવહારનીયે પ્રમાણ કરવો.

સેલ એજન્ડા

એમ. એમ. મુકલ.

આણંદ.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૅપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૫૪૬૭

વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ પાંચમાસનો ૫૨૧૬

વિષય ૩૦૧૩

પાયમાલીનો પહાડ

ચાને

દુર્ગુણનો દરીયા.

રાગ (સૈદા તારો ખુબ છે દોડો.) એ ટેક.

જમાનો તો બદલાયોરે, હજાહજ કળજીવ આપ્યોરે—એ ટેક.

હિંદ તબ્બા ઉઘ્યને માટે, અરબ કંઈકું આજ—ર

વાર્થાઆ મુરખને નહિ કાવે સાચે સાચી વાત,

વિચારવંતા વિચાર કરશો—ર ર.

જમાનો.

ઉંચ હતા તે નીચ બન્યા કંઈ, નીચ તે ઉંચ બનાવે—ર

ધર્મને નામે ધારજ આવી, પાપને પંથ પ્રજાય

અધારો ધોળે દી. આપ્યો—ર ર.

જમાનો.

જે પ્રેમદા પડે રહેનારી, તે ધરી લેડી પોશાક—ર

મીસ્તરનો કર ઝાલી બળરે, માલી રડી છે અથાગ

અરે આડો આકળ આપ્યો—ર ર.

જમાનો.

નીતી રીતી શો મેવલે મુકી, ઉર અનીતિ ચઢામ—ર

પ્રેમ આપને કદે કસાયા, રક ને મોટા શય.

તોર અધીપ બનાવો—ર ર.

જમાનો

જા ને વેર વધ્યા વસુધામાં, બસત જાણ્યાં વિધવિધ—૨

જાને અશ્રીજી ને દારના મોટલ, હોટલમાં જઈ પીધ

જાણી ગઈ ગુમાવ્યો—૨ રે.

જમાનો ૫

જી તુપને ગૃહ ચાંદી સોનાના, પાત્ર તણા નદી પાર—૨

ને રાજમંદીરમાં જઈ જોતાં, દેખાય ઠારો ઠાર

લોખંડનો કાટ ભરાયો—૨ રે.

જમાનો ૬

મુદત ચન પડે નહિ, ચા, ગિણુ, ચાએ વાળ્યો દાટ—૨

રવથી માંડીને રાંક કલાને, સોને થયો સનિપાત

વિલાયતનો વાયુ વાયો—૨ રે.

જમાનો ૭

સેન્ટ લવન્ડર લેન્ડથી મોલા મોટરમાં મરાયુલ—૨

આદર્શીકલને ભાઈ વચાં છે—આપી મોં માગ્યાં મુલ

મજે નેદટાલ લગાયો—૨ રે.

જમાનો ૮

સાતણુ આવળતાં બદલાયાં અસથી મોલું મન—૨

અંજન મંજનમાં થઈ રંજન, ધુળ કરે છે ધન

લાડીનો જામ ગળાયો—૨ રે.

જમાનો ૯

નાંખા પિતળનો પારજ આવ્યો, લોખંડ ઘેરે ઘેર—૨

જ્યાં નીરખો ત્યાં ટેબલ ખુરસી, ખીલોર ઠેર ઠેર

સુરોપી કાઠ મચાયો—૨ રે.

જમાનો ૧૦

દેશનો વેશજ બેશ ન લાગે, વધ્યું વિદેશીથી વાલ—૨

મુટ મજે આટલુન ચલાવી, જન્મ મેશના ખાલ

આણે મેમ સાહેબનો જાયો—૨

જમાનો ૧૧

સ્ટોકીંગ કાલર કાટ ને જાકીટ, જોડએ વીલાયતી સ્ટીક—૨

ચાંદલીઆ ચરમાં તો ચોટ્યાં, ઠોસે ખાન્ડી ઠીક

ચીરટનો છે હડકાયો—૨ ર.

જમાનો ૧૨

“ બી, એ, બનીને લાખ બીએ છે, બાર્ષ થકી ધરમાં—૨ ”

બાહેર બીલ્લી થકીજ બીએ છે, તે શું ઉકાળે હાથ

જનેતા—એ શીદ જાયો—૨ ર

જમાનો ૧૩

વકીલ, વૈદ ને વેસ્યાઓનું, ઝાઝું વખું હતું જોર—૨

વિત હરે વસુધાપરથી હા, કરે છે સોર બકોર

રોડ કાપદો તો રચાયો—૨.

જમાનો ૧૪

વકીલની પરીક્ષા બંધ કીધી, વેસ્યાઓને કીધી દુર—૨

વૈદને માટે ઘાટજ ઘડળે, લાંગળે તેમનું જોર

મગ્ગની દયા દીત લાવો—૨ ર ”

જમાનો ૧૫

શીશ થકી શીખા સટકી તે, હાથ લટકીજ લેલાટ—૨

નીચી નમી નમી શું મુચવે છે, વિદ્વાતામાં ઉડી વાટ

દેશની દાઝ ન લાગ્યો—૨ ર.

જમાનો ૧૬

ભણી ગણીને સૌ જન ધન્ય છે, નિર્વંજ નોકરી ઉર—૨

સુર ને તુર ગુમાવી બેઠા, બની ગયા અસુર

ગુજરેશ્વરી ગાત્ર ગળાયો—૨.

જમાનો ૧૭

ખંડ: છે ધીક: છે એવા, દેશ દોહીને ધીકાર—૨

હસે રી તણ ધરની ગુણવંતી, જોડી ગુણીકથી ખ્યાર

જે જર ખુમ ઉડાગ્યો—૨ ર.

જમાનો ૧૮

ત્રીની ચલાણાં પ્યાઝા રકાખી, ફાનસ ફફડ લીધ—૨

કુટી જતાં કુટી બદામ નાવી, ફોકડ ફેંકી દીધ
આખે નવ જન્ય દેખાયો—૨ ર.

જમાનો.૧૬

વાળાં વીવીધ મેકારતાં લાવી, સુક્યું ગળવી મકાન—૨
બગડ્યું કે પડી પારજા વાગ્યા, તેનું મળે નહીં જ્ઞાન
પેસાપર પાણી શીરાયો—૨ ર.

જમાનો.૨૦

એરંડીયું તો અદ્રશ્ય થયું ને, ગંધાતું ગ્યાસલેટ—૨
પેલદ આવી ભરાયું ધરો ધરો, પાકી ઉઠ્યું જ્યાં પેટ
પાસે આ જન્ય બધાયો—૨ ર.

જમાનો.૨૪

દેશની દોલત હાથ વીદિશે, એ રીતે ચાલી જન્ય—૨
તોપણ આંખ ઉઘાડી ન દેખે, ક્યાંથી દેશોદય થાય
આવી દારીદ્ર ભરાયો—૨ ર.

જમાનો.૨૨

ચોળી મટીને પોલકાં પેઠાં, પારંસી દેસ પોસાય—૨
કંઈ કલાગરી કાન્ટાં મળે ના, વર વધુ વશ વરતાય
એ તે વર કે ધર જાયો—૨ ર.

જમાનો.૨૩

જાગલ છીલડી ગયાં છુપાઇ, ગવનથી શુલેતાન—૨
કુટી મટી ચતુરામાં વળ્યું છે, બંગડી બાઇનું માન,
કાને એરીંગ અડાયો—૨ ર.

જમાનો.૨૫

વારીક વસ્ત્ર વપુએ ધારી, નારી દેશે હરખાવ—૨
અંધ તમાસ દેખાઇજ આવે, સુઝ જોઇ સરખાવ

સુણીકનો વેશ લગાવ્યો—૨ રે.

જમાનો. ૨૫

રાંડી તે ધર માંડી બેઠી, માંડી ખાંધી પર પ્યાર—૨

ભક્તાણી થઈ દેવ મંદીરમાં, કરે છે વ્યભીચાર

મતીજતાનો પારજ આવ્યો—૨ રે.

જમાનો. ૨૬

પાંન ખાઈ પીચકારી મારે, રાખે મુખપું લાલ—૨

ખારીએ બેઠી નારી એ બોલે, બોલે મુખથી બે તાલ

મલાળે છેક મુકાયો—૨ રે

જમાનો. ૨૭

લાયક ઉમરની લગના કદી વૈધવ્યતાને થાય—૨

પુનર્લગ્ન કરવા તેનું, શાસ્ત્રની મુકી માઝાય

મને ઢંઢેરા પીટાવ્યો—૨ રે

જમાનો. ૨૮

ખાળા વરસે ખારજ ફરી, ખાળકીમાંજ લેખાય—૨

જો રમી રાજ થતી દીગલીએ તે ગર્ભવંતી થાય

સારો દી ભય કહાયો—૨ રે.

જમાનો. ૨૯

પાખંડીને પુરા પ્રેમથી પુજે, સાધુને ચીત ન ચાય—૨

ધર્મને ધામે ધાડજ આવે, પાપી પનોતા થાય

દ્રષ્ટીએ ભય દેખાયો—૨ રે.

જમાનો. ૩૦

પાખંડ પ્રપંચ જદિ પામ્યા, ચોરી ચાડી છુટ જાર—૨

સત્ય સરી પાતાળે પેદું, જામી ગયો છે જુગાર.

હસે શું દેવને આવ્યો—૨ રે.

જમાનો. ૩૧

પ્રેમાચરને પ્રેમથી પુજે, પડિત ના પુનમ—૨

હોમ ભલે પછી તે અલવેતા, એવો અરે બન્યાય.

ઠાળીમાં નેચ કળાયો-૨ રે.

જમાનો. ૩૨

પૈસા પડવા પુત્રીને વેચે પેળી પળીએક કંચ-૨

અંગતી સક્તિ ભંગ થઈ, જેતા ડાચામાં ન મળે દંત

બોબો કહી જાય બોલાવ્યો-૨ રે.

જમાનો. ૩૩

પેપર માસીકમાં વળી છુટી નોટીસ બહુ તીરખાય-૨

વેદ તથું જાણે બહાણુજ શટથું બતી હુટારા હાય.

અરે દેશ હુટીને ખાયો-૨ રે.

જમાનો. ૩૪

અપકાઅંધ ભાપણો કરીને, લોકીને દસાવે-૨

બોળા બીચારા દિંદ વાસીયો, સારી રીતે લોભાવે

પુતારાનો તાલ છે કેવો-૨.

જમાનો. ૩૫

આહું અવશું સમજવીને, દેશ ખર્ચો પુત્રી ખાય-૨

એવા પુત્રાસ દેશમાં શટયા, માટે જમો હાય

નહિતો દેશ ફાલીને ખાયો-૨ રે.

જમાનો. ૩૬

પાંચ દશ મિત્રો ઉભા થઈને, કંપતી કાઢે છે-૨

ભાઈ મેનેજર સાળો એજંટ, કમીશન બનેલીનું આપે છે

હુક્તિએ શેરો વેચાવે, લોકાને રાખોડી ચોળાવે-૨ રે. જમાનો. ૩૭

કરજે નાણું કાઢવા બતાં, પુત્ર બને છે આપ-૨

દેવા પડે જ્યારે દામજ ત્યારે, બતી બેસે છે આપ-૨

હુટે ભાર બોજ શુમાવ્યો-૨ રે.

જમાનો. ૩૮

ચોર હતા તે શાહ બન્યા કંઈ, શાહ પ્રીયાર ચોર—૨

વારણા તેની ધાડળ આવી, ક્યાં કરસે જઈ ચોર

અરે બીજે ખેતને ખાયો—૨ રે.

જમાનો. ૮૬

નીચ સજી સજીમારજી સુંદર, પાલી ફરે પડીયાળ

મારગમાં કદી સામા મળે તો દેખી કરે તે કાળ

હશે મોટા ધરનો, બચો—૨ રે.

જમાનો. ૮૭

મેળા બેળામાં જઈ બેતાં, દીત્ર માઈ દુખાય—૨

દડને લાંગી સામા મળે તો, ધક્કો મારી ધુસી બચ

લોચે નહિ દુર ખસાયો—૨ રે.

જમાનો. ૮૮

દેવ વર્યા જઈને ડુંગરામાં, મકકે સોઢે પીર—૨

રામનું રાજ છતાં ગાડીઓમાં (અત્રંજ) આપે બીડ

સુખેથી કંઈ ન જાણ્યો—૨ રે.

જમાનો. ૮૯

કહેવાય ત્યારે ઠાકાર મોટા પણ ઠાક કીધો દુર—૨

કન્યા કુળવાનની નહિ બેતાં, જે પુરે પૈસા ભરપુર

તે પાસે હસ્ત લાંબાઓ—૨ રે.

જમાનો. ૯૦

દેવ દીકા ન મળે દ્રષ્ટીએ તિરથ પ્રત્યે વેર—૨

સેવે સપારે લાખ સીધાવે લાયક લાંબન ચહેર

વર્ષા પીતનો વરસાઓ—૨ રે.

જમાનો. ૯૧

દા સરદાર મુરા દીસે છે લખ પટાકડું હાથ—૨

કાચર તેતર હોજા હણીને, દુલાવે જગ નાથ
સુરો નહિ સિંહ મરાયો-૨ રે. જમાનો. ૪૫

પુરપમાંથી ઘટયું પુરપાતન, જામ્યું ત્રિયાનું રાજ-૨
આઈ બીલાડી, લાઈજા હાંકર, એવું બન્યું છે આજ
સુરો આળલગ્ન ભરાયો-૨ રે. જમાનો. ૪૬

એસી ગામ્માં કાચાં છુટીયાનાં શ્વેત થયા શીર કશ-૨
તોય રજો વળગી વ્યભીચારે, મુખપર ચોપડી મેંશ
કામી કામથી ન ધરાયો-૨ રે. જમાનો. ૪૭

માત પીતા થઈ પાળક પોતે, આળકને દઈ બોધ-૨
પેટ નીમીતે પાપ કરાવે, કરી કારમો કોવ
કહું શું ન જાય કથાયો-૨ રે. જમાનો. ૪૮

વાળ પરાયા થાય બલે પશુ, લે અસમાન મકાન-૨
આળક આળકનો થઈ પોતે, ઘાલી એવું ધમશાન
દેવામાં હાથ દુઆવ્યો-૨ રે. જમાનો. ૪૯

કોણ કવિનો ભાવ પુછે છે, લાંડ ભવેયા ચાપ-૨
ચાપ ખુશી તાયકાને નચાવી, વીત તેમાં વધરાય
ગોવિંદને કંઈ ન અપાયો-૨ રે. જમાનો. ૫૦

જિતમ સાક્ષરના કરતા પશુ, પુસ્તક ના પોસાય-૨
નાટકમાં તાણું યુગ ખરયે, ચીથરડાં મીત ચાપ
સહિત્યને ના રાણુમાયો-૨ રે. જમાનો. ૫૧

પાળી પોથી મોટા કીધા પુત્રો અઝાં લગાવી લાડ-૨

જુદ પછે લાકડી લઈ ઉઠે, લાંગે પીતાના હાડ

વળ્યો નવ જય વળાઓ-૨ રે.

જન્મનો. ૫૨

નાટક સરકસ ને જાદુના, ખેલ વધ્યા વિધવિધ-૨

વીત હરી વસુધા પરથી હા, સૌને બીખારી કીધ

ખરો કુછંદ લગાયો-૨ રે.

જન્મનો. ૫૩

શહેરમાં હોટલ ગામડે હોટલ, હોટલ હોટલ હાથ-૨

વર્ણ અદારે આવી ભરાઈ, ચા ને પીસકુટ ખાધ

અભક્ષા ભક્ષ ઉડાયો-૨ રે.

જન્મનો. ૫૪

પાણી પવિત્ર ગણે ન લુદેવો, ગામ ગમાતરે જાય-૨

પણુ લજ્યાં લેયાની દુકાનેથી, ખાંતે લઈને ખાય

અનાચાર આવી ભરાયો-૨ રે.

જન્મનો. ૫૫

સૌ થઈ ઉત્તમ દ્રીજ કહાવે, પણ થઈ ગેર નીચ-૨

લક્ષ્મીની લાલચે લપટાઈ કરતા પ્રપંચી ભેચ

દેખી ના જાય ખમાયો-૨ રે.

જન્મનો. ૫૬

વિષે તો વળી છેક વંઠ્યા, જેથી ધરોધર અચચાચ-૨

અભયન જણે નહિ તો. ક્યાંથી તે પોપાય

પ્રભો મુળથી ખવાયો રે-૨

જન્મનો. ૫૭

ખાવે તો વળી એ સૌ રાખી, ચેલે રાખી ચાર-૨

ખાખી તો ખોળતાજ ફરે છે. ચોળી મફતની છાર
લગોટે ભેખ લગવ્યો—૨ ર. જમાનો. ૫૮

નારી ગદ્ય સ્વધામ સીધાવી, સંપત્તિ પામી નાશ—૨
કે લાઇ પોતે મુઠ મુઠાવી, બેઠા લઇ સન્યાસ
ગૃહસ્થોને પાપ પડાયો—૨ ર. જમાનો. ૫૯

કાઠ જમાત લઇ રખડે છે, રાજેશ્વરી ઠાઠ—૨
સિદ્ધને સાધક બેસ બનીને, વાઝ્યો ગામેગામ દાટ
મલીઠા માલ ઉડાવ્યો—૨ ર. જમાનો. ૬૦

આચારનો નથી અંશજ જેમાં, બાણે ન શાણોનો બેદ—૨
ચાય તેની ગણતરી જ્ઞાતીમાં, અંતર પામે બેદ
સાધુ શેઠ માંય ગણાયો—૨ ર. જમાનો. ૬૧

પાખંડી દંભી બની બેઠા, સાચા સંત મહંત—૨
તેમણે તો ડખા પંચક કીધું, દાદિને કલ્પિત પંથ
સારા જમને લરમાવ્યો—૨ ર. જમાનો. ૬૨

ખાજ ગુર એવા અવલોકી શકે સમાવી ન શોક—૨
પણ ધુતી ધન શિખ્યું લેતાં પાછી મુઠાવે પોક
જુથા ગુર નામ ધરાવ્યો—૨ ર. જમાનો. ૬૩

અંધ ગુરને શિખ્યજ બહેરા, એવું બન્યું છે આજ—૨

તેમ છતાં ખતી સિદ્ધતા બેટા, ખાલી કરે પતરાગ
દેખી મમ દીધ હુખાયો—૨ રે.

જમાનો. ૬૬

ભારત ભાગવત કે રામાયણ, રૂડી રીતે વંચાય—૨

ત્યાં જઈ સાંભળતાં ઉંઘ આવે, મારે ગપાટા ગામમાં
સારી રાત જાય જમાયો—૨ રે.

જમાનો. ૬૫

ચાર ઘડી ચીત ઠારવા માટે, દેવ મંદીર ગણાય—૨

ત્યાં પણ રંગીત પારણાં જુલે, દેખું. ઘોડા ને ગાય.
બોભો શબ્દ જાય સુણાયો—૨ રે.

જમાનો. ૬૬

ઘટી ગયો કસ ભૂમોળમાંથી, ઘટયો સંખંધીનો સ્નેહ—૨

વળી સ્વાદ ઘટયો મૂતમાંથી, ખરેખર હિતરે આછા મેહ.
દમાથી દોસ્ત મરાયો—૨ રે.

જમાનો. ૬૭

કાંઈ તણા મનમાં નવ દેખું, અંશ દયાનો લગાર—૨

જ્યાં ને ત્યાં હું નજરે નિહાળું, તામચનો લંડાર

ખરે કંઈ આવી મરાયો—૨ રે.

જમાનો. ૬૮

કેતાં આ રસના પડે તુટી, આબો આડો આંક—૨

કેવી કરે કાળી ભત્રીજે ટાંક અસત્ય ન ટાંક

પ્રભુ જાણે ક્યાંય હુખાયો—૨ રે.

જમાનો. ૬૯

૥ સરપુત્રે કેતામાં સિતાય—૨

મુપક સિતા, આજ ઘરે ઘર થાય

આજો—૨ રે.

જમાનો. ૭૦

જે ગુજરાત વિશેષ હતી હા, લક્ષ્મીની લીલા છે—૨

ત્યાં ભટકે છે ભીખારીનાં ટોળાં, આપીને ઘેર ઘેર

ઉઘાડે અંગ દીખાયો—૨ રે.

જમાનો. ૭૧

ભાગ્ય ભટ્ટાં કે ભારતભાંડી, પાકે અરીજી કપાસ—૨

ત્રીજી તંબાકુએ રંગ રાખ્યો, નહિનો થાત નીરાશ

તથાપી ના સમજાયો—૨ રે.

જમાનો. ૭૨

“ ધન્ય છે ધન્ય છે કુળકીશ રાજને, ધન્ય છે (“વ્યોર્જ”) રાજન—૨

પ્રજાનાં દુઃખ દુર કરવાને, આતંદે ઉઝળો મન

રામચંદ્ર સમ કીર્તી દેશવો—૨ રે.

જમાનો. ૭૩

ચેતો ચેતો ચીતમાં નરનારી, બાજ હજી છે દાથ—૨

દેશની દોલત દેશમાં રેવા, હુનરથી ભીડી બાથ

કરો ઉત્તરીના ઉપાયો—૨ રે.

જમાનો. ૭૪

સુંચ કયું કથવાનું ધણું છે, કેતાં નાવે પાર—

“ શારદા ” “ ને મેરી ” આતાવીરહાથથી, હુંકામાં રોક્યો સાર

લેજો સમજી જેન ભાષ્યો—૨ રે.

જમાનો. ૭૫

વૃક્ષનું મુળ ખરાયજ આવે, તો તે રહે શું ક્યાર—૨

તેમાં વિદેશી મોહ ટલ્યો નથી ત્યાં લગી થાયો સુખાર

સ્વદેશીએ રાસડો ગાયો—૨ રે.

જમાનો. ૭૬

ਅਸਰਕਾਰਕ ਦੇਸ਼ੀ ਦਵਾਓ. ੬

अथ गन्धवृत्तान्तमणिः शुद्धीकृतः (धातुपुष्टी ताडित भाटे.)

ગાળા ૩૨ ડબી ૧ ની દી. ૧-૦-૦. ડબી ૩ દી. ૨-૪-૦

જાન્યવારી ૧૯૨૨—શીશો ૧ ની કી. ૦-૪-૦

परन्वतो व्यङ्गीर मलम—शीशी १ ती डी ०-८-०

માથાના દુખાવાનો મલમ (મેન્થોલ) — શીશી ૧ ની ડી. ૮-૪-૦

આદિરાઠીના અક્ષર મલમ—શીશી ૧ ની કી ૦-૮-૦

દરેક માલ ઓ. પી. થી મોકલાય છે. પોસ્ટ ખર્ચ મજાવનારને
શીર છે. બનાવનાર

७५५१५५१२

મણીલાલ પ્રાણશંકરની કુંપની.

મહત્તાંપા-૪૩૬૨

આકાશવાણી.

અચિંત મધુરી પુશ્પોત્તમ સંહાર,

વાપર્યાં થઈ બીજાને વિસરી જશે.

વિશ્વવિદ્યાલય હેર ઓફિસ બા. ૧ ની ડી. ૦-૧૨-૦

જયરાજ હેર ઓપલ બા. ૧ ની કી. ૦-૮-૦

કાન્તિલાસ હેર મોખન બા. ૧ ની કી. ૦-૮-૦

ફરફ બાતની પેટ-ટ દવાઓ, તેલો, ચતારો, એન્ટ, સાદુ.

अश्वी ०६७ माला १३५ मेरीड; पोसाध श्रीगिरे वयनार.

— ३३ —

અધ્યક્ષની કંપના

3. બે (ગુજરાત).

ચારતરતું અમૃતમિદુ.

નિચેના ફોળામાં ખાસ લલકાળીક મુખ કરે છે.

મદ જરસામિ.	તાંતમાં પીડા	જે ની. સુનિ
અપચો.	અવાગ પ્રલવા.	નામરદાઈ.
ઓડકાર	મો આવડ.	આગસ.
મરડો, આંડા.	મોની હુમ્મ.	હરસ.
ફિટ્ટી, ફોલેરા.	મળાય આવરી.	પ્રમેહ.
આંકડી, તાથુ	કણરોગ	આદો, ધારો.
ચુક, સુળ.	હાદર, ખસ.	વિરજોટક.
પેટમાં દુઃખાર.	ખરજડું.	ચામડી ફાટકા.
દમ, ખોંસી.	કરોળીયા.	શરિરે ચકામ પડવા
સરદી, સળેખમ.	મડગુમડ.	હાથ પગમાં વહેર પડવા
વાળી આવરી,	શહ-મળવા.	ઠંડીથી અકરોળ જેવું.
ઉટાંદિઉ.	ચરડા-સોળ.	ખરોળ.
આથાનો દુખાર.	જસારા લાગવા.	અંદરફિ.
આદાશીશી	લોહી નીકળવું.	મદર.
માથાના સણુકા.	દાડી જવું.	મોંઠા.
આંખો દુઃખરી	કમરમાં પીડા.	આંચક
લેપ, તાર.	અધોમવાયુ	સરકર
પીંચક.	વાળો નફા	વંદા
મધમાંખ.	મળાણાં ખરખરી	કસારી
અમરી	રોંગળા.	
વધી	નાસ	

વિશેષે
જંતુઓથી
પીડા.

મુલીવળોનાં ફોળાં

